

TEATRUL NAȚIONAL

I. L. Caragiale

faleza

de JULIUS EDLIS
Traducerea: DENISA FEJES

Tușa Zina ILEANA-STANA IONESCU
Liuba RODICA POPESCU-BITĂNESCU
Zoia RODICA MUREȘAN
Aliona OLGA-DELIA MATEESCU
Liуска { LAMIA BELIGAN
CESONIA POSTELNICU
RODICA HOROBET
Regia ANCA OVANEZ-DOROȘENCO
Scenografia GEORGE DOROȘENCO
Ilustrația muzicală GHEORGHE ADAMSCHI
Regia tehnică { TRAIAN ZECHERU
VLAD STĂNESCU
Sufleur EMILIA PETRESCU

Chiriță Dumitrescu (șef regizorat), ing. Corneliu Ciolac (șef de producție), ing. Ionel Pascu (șef. compart. electronic), ing. Vetuța Gavrilă (șef compart. electric scenă), Elena Ion (șef atelier coafură), T. Stoichiță (șef tâmplărie), C. Alexandru (șef tapițerie), Nicolae Alexandru și Maria Gherghiță (șefi croitorie), Vasile Paraschiv și Nicolae Pascu (lumini), Simion Simbotin (șef mașinist), I. Zaharachescu (șef. cizmărie), Gh. Cursaru (șef boiangerie), A. Pinoșanu (șef mecanică), Sunet: Gh. Adamschi, Machiajul: Vl. Antoci

TEATRUL NAȚIONAL

I. I. Caragiale

faleza

de JULIUS EDLIS
Traducerea: DENISA FEJES

Tușa Zina ILEANA-STANA IONESCU
Liuba RODICA POPESCU-BITĂNESCU
Zoia VIVIANA ALIVIZACHE
Aliona { OLGA-DELIA MATEESCU
{ MIRELA ATANASIU
Liuska { LAMIA BELIGAN
{ CESONIA POSTELNICU

Regia ANCA OVANEZ-DOROȘENCO
Scenografia GEORGE DOROȘENCO
Ilustrația muzicală GHEORGHE ADAMSCHI
Regia tehnică TRAIAN ZECHERU
Sufleur EMILIA PETRESCU

Chiriță Dumitreșcu (șef regizorat), ing. Corneliu Ciolac (șef de producție), ing. Ionel Pascu (șef. compart. electronic), ing. Vetuța Gavrilă (șef compart. electric scenă), Elena Ion (șef atelier coafură), T. Stoichiță (șef timplărie), C. Alexandru (șef tapițerie), Nicolae Alexandru și Maria Gherghiță (șefi croitorie), Z. Dumitrașcu (lumini), Marin Nicolae (mașinist), I. Zaharacheșcu (șef cizmărie), Gh. Cursaru (șef boiangerie), A. Pi-noșanu (șef mecanică), Sunet: Gh. Adamschi Machiajul: Vl. Antoci.

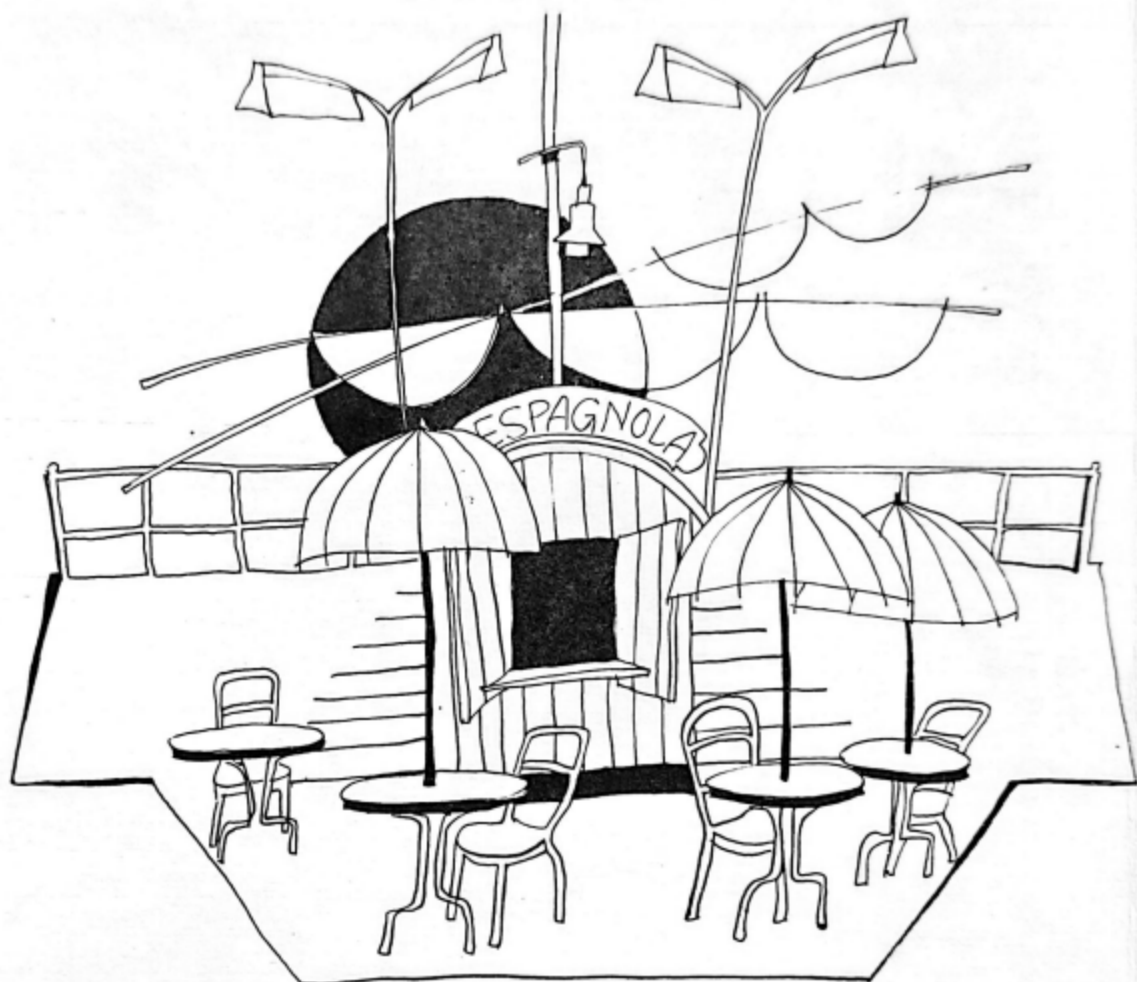
Spectatorul din țara noastră se întâlnește pentru prima oară cu dramaturgul Julius Edlis, care este, fără îndoială, unul din cei mai înzestrați scriitori ai literaturii sovietice. Autor al mai multor scenarii de filme, precum și al foarte cunoscutelor romane „Sud-Vest”, „Biografie”, el a debutat în teatru în 1959 cu piesa „Orașul meu alb”. Următoarele sale scrieri „Argonauții”, „Brădetul de argint” și mai cu seamă „Unde e fratele tău, Abel?” au sporit și au consolidat reputația acestui dramaturg jucat astăzi pe numeroase scene din țara sa și Europa.

„Faleză” (1983) este caracteristică pentru opera lui Julius Edlis, operă preocupată în primul rând de intensitatea trăirilor lăuntrice și care acordă mai puțină atenție înfruntărilor exterioare, privilegiind analiza psihologică exercitată cu o mare finețe și rafinament. Surprinde, seduce și captivează talentul cu care Julius Edlis înfățișează itinerariul sufletesc al unor „oameni de rind” adevărând că, de fapt... nu există „oameni de rind”, că fiecare, chiar aparent cel mai neînsemnat, constituie o ființă unică, deosebită și inimitabilă, iar ceea ce ne apare la prima vedere ca un fapt de serie conține o mare, neasemuită putere de înțeles dacă-i temeinic cercetat. În acest sens, destinele eroinelor piesei e revelator. Sînt cinci femei, de condiție modestă (gestionara unui bufet și fiica ei — o elevă, o bibliotecară, o soră medicală, o fotografă) care locuiesc într-o stațiune turistică de pe malul mării și care așteaptă o împlinire a existenței în viața socială, dar mai ales în cea personală. Așteaptă, își amintesc fângăduințe și dezamăgiri, așteaptă, încropesc proiecte și pornesc să le realizeze, așteaptă și trăiesc în ritmul anotimpurilor care vin și pleacă, așteaptă aprinzînd și reînsuflînd nostalgii mereu vii, niciodată uitate. Monotonia zilelor ce trec, exploziile de viață din lunile cînd stațiunea palpită de oameni noi și împliniri noi, ceasurile care au greutatea iluziilor pierdute și gravitatea speranțelor revalorizate, încrederea în datoria fiecăreia din ele față de sine și față de ceilalți și vitalitatea acum tînjind și acum izbucnind impetuoasă, se îngemănează într-o admirabilă, într-o fermecătoare scriere.

CLAUDIU CRISTESCU

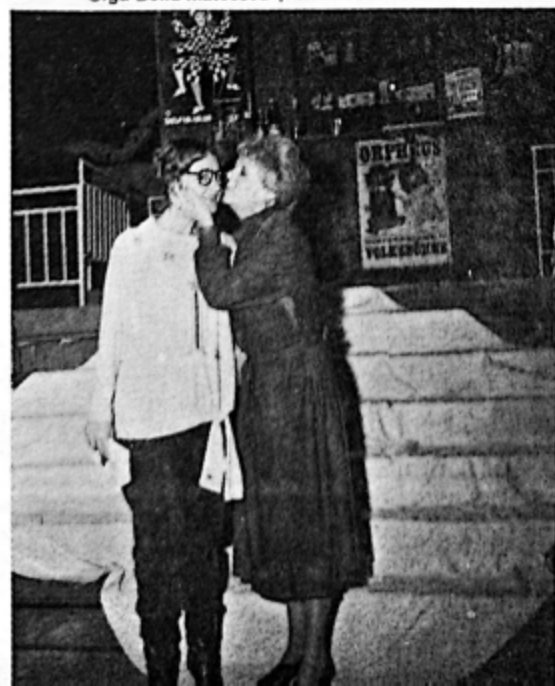

Lamia Beligan și Ileana Stana Ionescu

Schiță de decor executată de George Dorosenco

Olga Delia Mateescu și Ileana Stana Ionescu

Viviana Alivizache și Rodica Popescu Bitănescu

TEATRUL NATIONAL I. CARAGIALE
BIBLIOTECA
Nr inv. 24396
Anul 2014

Rodica Popescu Bitănescu

Olga Delia Mateescu

Ileana Stana Ionescu

Viviana Allivizache

Lamia Beligan

SENZAȚIONALUL VIEȚII DE FIECARE ZI

Piesa lui Julius Edlis intitulată „Faleza” face parte și ilustrează o tendință mai largă a dramaturgiei universale de astăzi. Aș spune chiar de ultimă oră dacă n-aș ști că fenomenul literar modern nu stagnează într-o formulă sau alta, ci se înnoiește neîncetat. În momentul când piesa a fost scrisă și anume anul 1983 una din direcțiile de manifestare ale teatrului contemporan era legată de un interes acut pentru existența de fiecare zi, văzută în toate articulațiile ei, în faptele sale curente, aparent anodine, în expresiile ei care n-au nimic ieșit din comun.

De fapt, această imersiune în cotidian constituie una din atracțiile permanente ale literaturii și bineînțeles ale dramaturgiei universale și ar fi suficient să amintim în acest

sens opere americane, franceze și românești din epoca dintre cele două războaie mondiale ca de pildă „Orașul nostru” și „Scene de stradă” „Topaze”, sau „Jean de la lune”, „Titanic Vals” sau „Take, lanke și Cadîr” care sînt lucrări de o valoare perenă în tezaurul teatrului mondial.

Bineînțeles, Julius Edlis se înscrie deopotrivă și în descendența marilor dramaturgi ai țării sale începînd cu Cehov, fiind în același timp solidar cu o tendință din ce în ce mai marcată a teatrului sovietic de astăzi pentru care viața omului obișnuit și întâmplările banalului reprezintă una din principalele surse de inspirație soldate cu lucrări de o vibrație umană și emoțională de-a dreptul remarcabile.

„Faleza” este subintitulată de autor „scene lirice

în două acte”, ceea ce de la bun început definește specificul ei; piesa nu pune accentul pe ceea ce estetica teatrală înțelege de obicei prin „acțiune”. Am putea spune că în text nici nu există un conflict în sensul clasic al acestui termen. De altfel, în mod deliberat, toate împrejurările convocate de autor îndepărtează ideea de „intrigă” de „ciocnire violentă”; piesa se desfășoară în „sezon mort” când vilegiaturii au plecat de mult, vaporul cu nume exotic nu mai străbate de mult mările ci a fost amenajat ca un bar turistic, freamătul specific vacanțelor a dispărut, totul se pregătește pentru hibernare.

Și totuși... Aici stă frumusețea piesei lui Edlis, viața își relevă cu acuitate dezamăgirile, bucuriile, necazurile, grijile și în

acest „sezon mort”. Cei ce au rămas în mica localitate, adumbriți de o decepție, însuflețiți de o nădejde se reazămă pe amintiri, nostalgii și o intensă, nelecuită vocație a fericirii. Trece prin sufletele celor cinci femei oarecari, care sînt protagonistele piesei lui Edlis o undă de speranță și un suflu de umanitate a cărui caracteristică principală mi se pare a fi autenticitatea.

Julius Edlis posedă marea artă de a dovedi că pentru scriitorul adevărat nu poate exista „sezonul mort” al sufletelor, că viața noastră cea de toate zilele conține în expresiile ei comune, obișnuite, fiurul unei arte de o incandescentă sufletească și de o semnificație umană aptă să ne cucerească.

VALERIU RĂPEANU

ESPAGNOLA

THEATRE OF NATIONS-SOFIA 82

ЕАТЪР НА НАШИ

OR
OPERETTE FÜR
VOLKS

